

POLITIE

Kinderen hebben behoefte aan contact met beide ouders om een gezonde identiteit te kunnen ontwikkelen.

Geachte lezer,

Met het mailen van dit schrijven wil ik een groot probleem met u bespreekbaar maken. Een probleem dat niet alleen bij mij speelt, maar bij heel wat meer ouders en kinderen in deze gemeente.

Ik ben betrokken bij een complexe, of te wel **high conflict-scheiding** en dat gegeven heeft enorme invloed op het welzijn van mijn kind, maar natuurlijk raakt het mij en mijn directe omgeving ook enorm. Scheidingskinderen hebben een grotere kans om verzeild te raken in criminaliteit en verslavingen.

Psychologisch is hierover al het volgende bekend: hoog conflict verwijst automatisch naar trauma. Specifiek naar een onverwerkt jeugdtrauma waardoor één van de partners een persoonlijkheidsstoornis heeft ontwikkeld. Deze ouder kan het uit elkaar gaan en het bijkomende verdriet niet op een normale manier verwerken. Mijn ex blijft hangen in rancune, boosheid en **houdt eenzijdig het gevecht gaande** om daarmee ons kind/onze kinderen en onze omgeving, waar onder ook instanties zoals de politie, Veilig Thuis, de Raad van Kinderbescherming, Jeugdzorg en de rechters zodanig te beïnvloeden of te bewerken dat ik het contact verlies met mijn kind(eren). Mijn kind wordt als een pion gebruikt om mij te schaden, **een vorm van ex-partnergeweld**.

Factsheet

16.000 kinderen per jaar krijgen te maken met ouderverstoting, gemiddeld 2 per uur!

Veel kinderen van verstoten ouders ontwikkelen op latere leeftijd zelf psychische en emotionele problemen.

Ouderverstoting is strafbaar volgens art. 279 en 300 Wetboek van strafrecht!

Een verstoten ouder gaat letterlijk kapot van verdriet, wordt radeloos en ontwikkelt vaak ook, behalve psychische, een aantal somatische klachten.

Het verlies van contact met mijn kind(eren) wordt in de volksmond **'ouderverstoting'** genoemd. De hechting die het kind van nature heeft met de gezonde ouder wordt onder druk gezet door de ouder die de scheiding niet kan verwerken. Er ontstaat een coalitie van de zieke ouder en kind(eren) tegenover de gezonde ouder. De gezonde ouder wordt uitgebannen. De kinderen geven aan geen contact meer te willen met de gezonde ouder, zonder hiervoor een rechtmatige reden te hebben. Daarnaast vertonen deze kinderen een gebrek aan empathie, een gevoel van grootsheid t.o.v. de verstoten ouder, nemen zij de slechte gewoontes over van de zieke ouder en vertonen zij vaak grote ongefundeerde angst t.o.v. de gezonde ouder.

Ouderverstoting is in Nederland een groot maatschappelijk probleem.

Sinds 2016 is ouderverstoting in Nederland erkend als emotionele kindermishandeling. Het verstoten van een ouder is ernstig belemmerend voor de sociale, emotionele en identiteitsontwikkeling van het kind. Het kind ontkent hiermee 50% van zijn/haar DNA. Door het opgroeien bij één ouder en de andere ouder actief te verstoten groeien deze kinderen op tot volwassenen die:

- **zwart/wit denken**
- **problemen hebben met het vertrouwen van anderen**
- **een laag gevoel van eigenwaarde en zelfvertrouwen hebben.**
- **moeite hebben met intieme relaties en het in stand houden van relaties.**
- **meer kans lopen om zelf een scheiding mee te maken.**
- **zelf verstoten of 'programmerende' ouder worden.**
- **problemen hebben met autoriteit.**

Daarnaast is op 10 november 2017, tijdens het congres waarheidsvinding binnen de justitiële jeugdketen gebleken, dat de z.g. rust die al jaren werd voorgeschreven contra-productief werkt. (Tavecchio/Stams)

Kinderen hebben behoefte aan contact met beide ouders om een gezonde identiteit te kunnen ontwikkelen.

Kinderen verbreken niet 'zomaar' het contact met een ouder. Het hechtingssysteem verbindt een kind met beide ouders en wordt slechts door het kind verbroken als er sprake is van:

- **incest/seksueel misbruik**
- **chronisch en extreem ouderlijk geweld**
- **verwaarlozing**
- **pathogeen ouderschap**
ouderverstoting = kindermishandeling

Als ouder heb ik de grondwettelijk zorgplicht om mijn kinderen te beschermen tegen alle vormen van mishandeling. De zware negatieve beïnvloeding door mijn ex en diens omgeving is vergelijkbaar met de impact van een sekte.

Ik wil dat mijn kinderen de kans krijgen een gezond leven te leiden, zonder de bijkomende, hierboven genoemde, problemen. Onwetendheid bij het huidige systeem zorgt er helaas voor, dat ik belemmerd word in mijn pogingen om dit te bereiken.

Wat vraag ik aan u?

Dat u zich meer verdiept in dit fenomeen. Dat u deze flyer deelt met al uw collega's binnen heel uw organisatie. U bent de ogen en oren van de maatschappij en kunt veel meer betekenen waardoor een scheidingssituatie niet verder uit de hand loopt. Met name de rol van de wijkagent en weet dat er intern mensen rondlopen die u daarin kunnen helpen, ondersteunen en trainen. Ben werkelijk neutraal. Het is uw taak om uit te zoeken wat er echt speelt en niemand is geholpen bij partijdigheid, zeker in

deze omstandigheden niet, want aangiften en meldingen tegen een ex zijn zo gedaan, de vraag is dus hoe u hiermee omgaat. Stuur dus de wanhopige ouder niet weg die aangifte wilt doen wegens onttrekken ouderlijk gezag (artikel 279 WvSr). Zeker niet na de toezegging van het Openbaar Ministerie dat zij er werk van willen maken om ouderverstoting in de kiem te smoren. Immers, als van begin af aan sanctionerend wordt opgetreden tegen de ouder die een andere ouder wil uitbannen, zal het gros met de verstotingstactieken stoppen. Meet niet met 2 maten. Als u de rode loper uitlegt voor laster, smaad of wat voor beschuldigingen van de ene kant, stel ons dan in de gelegenheid net zo goed gebruik te maken van het strafrecht. Al is het maar om aangifte te kunnen doen wegens het plegen van valse aangiften. Verwijs iedereen eerst naar onze website met de vraag of ze dit hun kind willen aandoen en/of dit pad op willen gaan, want ouderverstoting geeft alleen maar verliezers. Komt iemand binnen met meldingen, weet dat deze vaak worden gebruikt voor het opbouwen van een dossier. Deze meldingen zijn dus zorgwekkend, trek ze eens na! Niets mis mee om navraag te doen opdat de (te) verstoten ouder weet wat er achter haar/zijn rug wordt gezegd, want het gaat een eigen leven leiden.

Vaak wel een triage overleg, maar de (te) verstoten ouder begrijpt niet waarom deze zo raar wordt behandeld tot het te laat is. Daarin hebt u een de-escalerende verantwoordelijkheid.

Heb begrip voor onze wanhoop, voor onze radeloosheid. Het zal je maar gebeuren dat jou de toegang/omgang tot jouw kind wordt ontzegd, gewoon omdat het zo kan. Daarbij komt, juist veel kinderen met een verleden kiezen voor sociale beroepen en de kans dat er aardig wat verstotende collega's bij u rondlopen, is onevenredig meer dan in de rest van de maatschappij. Daarmee worden ook eigen collega's tekort gedaan, daar zij er niets van durven te vinden, bang om hun verklaring van geen bezwaar te verliezen. Ga naar uw leiding en vraag om een strak protocol. Elke dag hebben wij een keuze, om het anders te doen. Iedereen. Het is een kwestie van willen en doen.

Eenmaal bewust kunt ook u niet meer weggijken.

**HERKEN
OUDERVERSTOTING**